

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 16 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popădoi Nr. 16.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază. — Numeri singuratici la 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Reuniuni agricole!

(m.) Măne Duminecă „Reuniunea română de agricultură” din comitatul Sibiului își va ține în Tilisca adunarea sa generală anuală. Din raportul anual al ei, pe care l-am publicat săptămîna trecută în extras, se constată faptul îmbucurător, că reuniunea este în progres continuu. Deși restrînsă, din bunăvoința părintescului nostru guvern, numai la comitatul Sibiului și întemeiată abia de un deceniu — scurt timp în viața unei reuniuni — ea a reușit mult bine și a adus multe foloase membrilor sei și în general poporului român agricultor din comunele aparținătoare cercului său de activitate.

Tovărășiile agricole, ce s-au înființat la îndemnul și sub scutul acestei reuniuni, expozițiile agronomice, ce le-a arangiat an de an, poveștile și instrucțiunile ce se dau din diferite ramuri economice în întrunirile ținute prin comune, apoi diferite alte mijloace și ajutoare, ce după puțină vreme le tînde sau le câștigă pe seama membrilor, toate acestea ne arată, că reuniunea română de agricultură împlinește una dintre cele mai frumoase misiuni în sinul poporului românesc din acest comitat.

Cînd vedem și constatăm progresul făcut de această singură reuniune a noastră de agricultură, trebuie să ne prindă mirarea, cum oare de printre Români nu s'au mai înființat astfel de reuniuni, atât de folositoare și reclamate cu insistență de progresele făcute în timpul mai nou pe terenul agriculturii.

Și mirarea noastră este cu atât mai mare și mai îndreptățită, cu cît știm că multe și însemnate sînt cauzele, cari ar fi trebuit să ne îndemne a ne perfecționa chiar în ramul agriculturii.

Este fapt recunoscut, că noi sîntem un popor agricultor. Aceasta trebuie să o luăm *ad litteram*, căci la noi nu numai țeranul, dar chiar și inteligența, afară de o minimă parte, se ocupă cu lucrarea câmpului. Preoții, învățătorii și proprietarii cu carte, sînt toți agricultori dar cu agricultura se ocupă mai mult sau mai puțin și advocații, amployații, chiar și unii din profesori, și alți inteligenți ce-i avem.

Singură această împregiurare ar fi fost îndestulătoare, ca să îndemne pe un popor agricultor a se nîsuși să se cultive în această privință.

Dar mai sînt și altele. Noi, prin politica guvernanților noștri am fost și sîntem excluși aproape de tot dela viața publică; n'avem și nu putem ca să ne angajăm puterile și să ne consumăm forțele pe acest teren. Le-am fi putut deci întrebuița pentru dezvoltarea pe terenul economic în general și în special pe cel al agriculturii.

Afară de aceasta mai avem și exemple încurajatoare, cari ne arată, că dacă ne-am pus pe lucru în unele direcțiuni, ni-a succedat a face începuturi bune și mult promițtoare și a ajunge chiar la rezultate favorabile. Exemplu este însăși reuniunea de agricultură din Sibiu apoi și băncile noastre, cari înfloresc și se desvolță normal.

darere și împregiurarea, că pe terenul economic putem fi mai puțin jigniți și împedecați în lucrarea și dezvoltarea noastră din partea guvernelor maghiare, dîșmănoase față cu tot ce e românesc.

Dacă cu toate aceste și alte condițiuni favorabile nu s'a făcut nimic sau aproape nimic pentru introducerea unei economii raționale la noi, întrebăm cine poartă vina?

Cu „greutatea timpurilor” n'avem de a ne scusa; acest clișeu trebuie odată pentru totdeauna să-l dăm la o parte. Astfel nu ne rămîne, decât să mărturisim adevărul, că noi, numai noi purtăm vina. Și spunînd lucrul verde românesc: noi, clasa inteligentă a poporului românesc, sîntem de vină, că în chestia ce ne preocupă, n'am luat inițiativa.

Dela țeran nu putem aștepta, ca el să înceapă. El e bun, ascultător și inteligent; cu inteligența sa naturală de sigur, va pricepe, că binele lui se înteneționează, cînd i-se vor da povești și învățături practice pe un teren, ce și el îl știe stăpîni și cînd va vedea, că i-se ofer unele ajutoare și mijloace de a pute da înainte. N'avem deci să ne temem, că țeranul nu ne va urma și nu va sprîgini lucrarea noastră. Dacă statul îl încarcă cu poveri și în schimb nu-l încredințează și nu-l ajută, ca să-și poată scoate foloase mai mari din ogorul său, dacă pe lângă aceasta noi mai cerem dela el jertfe pentru biserică, școală și reuniuni culturale, este de a noastră datoria, a-i da instrucțiuni și a-l lumina, ca el să știe cum să se ajute mai bine.

Și aceasta numai prin conlucrarea comună, prin înființare de reuniuni, înșirări și tovărășii agricole se poate face! Să nu credă cineva, că sîntem optimiști sau creduli în privința aceasta. Nu ne facem iluziuni, că în ziua, în care vom avea 15—20 reuniuni agricole, vom fi și ajuns la o stare de înviat, că țeranul nostru și în genere noi toți vom fi mîntuiți de miserie și lipsă.

Nu, căci trebuie muncă grea să prestăm, și zeci de ani să lucrăm, ca să ne apropiem de scop. Dacă însă vom munci, munca noastră roade binecuvîntate ne va aduce.

Aceasta o credem și cine dintre noi nu o crede? Tocmai pentru aceea ar trebui să facem odată începutul, ar trebui ca nu numai să tot stăm pe gânduri, ci să ne punem pe lucru.

Să luăm inițiativa și poporul cu drag ne va urma. Paralel cu băncile noastre și cu începutul frumos, ce se face chiar acum pe terenul comercial, prin înființarea „Concordiei” în Sibiu, să ne organizăm și pe terenul agronomic, să înființăm în toate comitatele reuniuni de agricultură, apoi înșirăm mai mici și tovărășii și să ne nîsuim a învăța poporul și a ne învăța noi pe noi la o economie rațională, luînd exemplul dela popoarele înaintate și pe acest teren.

Aceasta este o sfințită datorie a inteligenței noastre și va fi totodată cel mai mare bine, ce putem, și datori sîntem să-l facem poporului nostru.

Sibiu, 14 Noemvrie n.

Altarul, crucea și — coroana.

Împăratul Germaniei a ținut recruților, din incidentul depunerii jurămîntului de fidelitate, următorul discurs: „Voi ați jurat acum pe steag și pe cruce, că veți fi credincioși, mie, armatei noastre și patriei. Precum coroana nu e nimica fără altar și cruce, tot astfel nu e nimica armata fără religie creștină. Voi sînteți chemați să-mi serviți mie, în garda mea și în regimentele mele, sub aceste glorioase insigii. Țineți bine aminte, că armele le-ați primit pentru apărarea tronului și a altarului, și că datoria noastră specială este, ca se dăți totdeauna o semnă bună de supunere. Avem datoria a ține bine aceea ce a zidit marele Wilhelm. O hîl lui privește la voi, și plănăză asupra întregii armate. Să dea Dumnezeu, ca înfrînd în raiu, să fiți puși în șirul celor buni!”

tarismul la altar și la cruce, știind bine că nu porunca, ci credința naște însoțirea, — la noi se lovește mereu în altar și în cruce!

Partid conservativ. Ziarele din Viena și Budapesta răspundesc știrii, că episcopii romano-catolici au ținut o conferință confidențială, în care ar fi dat expresiune convingerii lor, că partidul popular, cu activitatea sa de până acum și cu rezultatele activității sale, nu e în folosul, ci în detrimentul bisericii catolice, și totodată ar fi hotărît, ca partidul popular să înceteze a fi mai mult partid confesional, ci să se alieze cu alte elemente politice, cu vederi apropiate de vederile celor din partidul popular și se formeze la o altă un mare partid conservativ. Episcopii sperază, că în acest partid va intra o

mare parte din partidul lui Apponyi, precum și rămășițele partidului lui Ugron.

Nu va fi oare și aceasta o scornitură pusă la cale din partea presei jidano-maghiare, în scopul de a seduce opiniunea publică?

Pentru biserică. Măne Duminecă, 3 Noemvrie 1896, ora 2 p. m., partidul conservator din România va ține în Craiova o mare întrunire publică, la care vor lua parte delegațiuni din toată Oltenia. Vor vorbi d-nii Lascăr Catargiu, general Manu, Gg. Gr. Cantacuzino, Alex. Lahovari, Tache Ionescu, Jean Lahovari, George Panu, C. Disescu, N. Filipescu și alții.

Scopul întrunirii e luarea unui poziții hotărîte și energice în chestiunea Metropolitului Ghenadie.

Bánffy nu cere scuze. La articolul apărut în *Fremdenblatt*, în care au fost energic respinse îngrijirile oficiosului din Budapesta, ce le are cu privire la situația guvernului austriac, și la ținuta acestuia, „Nemzet” vine și răspunde, accentuînd, că nu a avut intențiunea a se amesteca în afacerile politice din Austria, dar aceea nu o poate retace că nu e mulțumit cu *Badeni*, pentru că acesta nu e în stare să pună frîu agitațiunilor fără margini, cari s'au pornit în Austria în contra Ungariei. În fine zice percutant, că în vicia publică a Austriei ies la suprafață toate elementele extreme și pasionate, cari se unesc în contra noastră (adecă a Maghiarilor) în animosități. Și aceasta nu e apariție îmbucurătoare pentru Ungaria!

Sigur că nu; dar cine altul a provocat-o, decât numai cei din Budapesta, cu aroganța lor.

Zichy Nándor în parlament. Am anunțat ieri, că contele Zichy a rămas în minoritate și la balotagiul din Keskemet. Causa e, că independenții de ambele culori, și ugro-niști și kossuthiști au sprîginit candidatul guvernamental. *Vaterland* înregistrînd rezultatul acestei alegeri zice, că nimic nu e mai caracteristic pentru majoritatea „amică dualismului”, decât această alianță, și earăși pentru contele Zichy nimic nu e mai onorific decât tocmai o poziție ce i s'a făcut în Keskemet.

Că rulate e de remarcat prevestirea ce o face *Vaterland*, cînd scrie:

„Guvernul se fușală, dacă nădejduște, că partidul popular îi va sta în față în parlament fără șeal sau. Contele Zichy totuși va ajunge în parlament”.

Din parlamentul austriac. În comisiunea bugetară a parlamentului austriac, deputatul Bacoșinet, domnul Lupul, a condamnat zîfele, trecute în termeni energici încheierea școlii medii din Siret, și a arătat necesitatea unui gimnasiu inferior în acel oraș. S'a provocat la rezoluțiunea adusă din partea dieței încă în anul trecut (la propunerea d-sale), cu privire la sistemizarea de clase paralele românești la gimnasiul din Cernăuți și a cerut executarea acestei deciziuni. A înțrebat, ce e pedecă de nu se permite deschiderea unei școli superioare de fete române în Cernăuți, pe speșele fondului religiosar gr-ort, de oare-ce guvernul a recunoscut încă la anul 1892 necesitatea acestei școli? S'a ocupat de aceasta comisiunea din Budapesta.

și a cerut, ca copiii să nu mai mîntușuie în limba lor maternă. A găsit, că se speșează prea mult pentru edificii școlare, cari se fac prea luxoase. În fine a cerut, ca pedagogia din Cernăuți să se împartă în două; separat pentru Români și separat pentru Ru-neni, pentru a lucra la lemnărie la școala din Câmpulung, cu un expert care cunoaște perfect limba română, ca instrucțiunea să nu fie împedecată!

Quota. Un ziar din Viena aduce știrii, că între guvernul austriac și cel ungar domnește o perfectă înțelegere în chestiunea cuotei, care va fi astfel deslegată, că pe lângă procentele ce le plătește acum Ungaria, vor mai fi adăugate încă 9 procente. Lucru na-

tural, că această știre a scos pe patrioții noștri din pepeni. Organele guvernamentale tac, nu zic nimica; dar cu atât mai infuriati sînt kossuthiștii și adicții lui Apponyi, cari încep a trage la îndoială „buna cuvință și onestitatea membrilor din cabinetul lui Bánffy”, cum zice „Budapester Tagblatt”, organul lui Apponyi.

Abia acum?

D'ale desvîlirilor. *Reichswehr* dela 12 Noemvrie scrie la locul prim despre desvîlirile lui Bismarck, îndemnînd precum reese, mai ales prin interpellarea făcută în chestiunea aceasta în reichstagul german. Aricolul începe cu următoarele ironice cuvinte: „A venit în ajutor celor nevinovați, este o poruncă a umanismului.” În reichstagul german partidul centurii s'a informat astăzi îndreptîndu-și privirea de copil nevinovat sus spre banca guvernamentală, despre...

Continuînd pe tonul acesta, oia ce atât de aproape stă de Curte, povestește că tratatul ruso-german cu pricina a fost încheiat la 14 Martie 1884. Dacă diplomația austriacă cunoștea pe timpul înfluirii împăraților la Skierniewice, „ea n'ar fi operat de loc aderarea monarchiei așa de cu dragă voe și fără ori-ce grije la tratatul”, încheiat în acest oraș polonez între cei trei împărați.

Învoiala ruso-germană a fost încheiată numai pe trei ani, ear' nu pe șase... Wilhelm II. a aflat despre tratatul de neutralitate ruso-german numai cînd devenise împărat...

Organul special pentru desvîliri ce ținesc din Friedrichsruhe a spus dar numai o parte a adevărului, ear' *Reichsanzeiger* are drept a scoate la iveală unele neexacități istorice. Că era o eroare cronologică, — pe semne nu înconștientă, — de a vorbi despre o durată de șase ani a convenției, și această eroare a contribuit a face să apară neexplicabile unele fapte petrecute între 1887 și 1890. Dar' nu numai *Reichsanzeiger* are drept, și noi avem drept.

Ajunghînd la al treilea punct al interpelației, adecă: „ce influență au exercitat ori exercită desvîlirile asupra legăturilor Germaniei cu tripla alianță, precum și cu celelalte puteri”, *Reichswehr* zice: „Trebuie să răspundem în următorul mod: În oare-care privință nici o influență, ear' în alta o influență cu totul covîrșitoare (*ganz gewaltigen Einfluss*).

Tripla alianță nu va fi sgduită în urma desvîlirilor, dar esența (*Wesenheit*) ei va fi precisată în mod nedepășabil. Ea a fost zămislită ca alianță defensivă și trebuie și pîncepută astfel. La mai mult ea nu înțește. Este obișnuit în mod netăgăduibil și nesuferind existența, că separat de ea este iertat să fie încheiate și alte alianțe și înțelegeri. Sîrma rusească poate să conducă odată și la Viena, ear' nu totdeauna numai la Berlin. Cine știe, dacă această eventualitate stă așa de departe?”

Cudate lucruri se mai petrec câte-odată, și în „împărăția improbabilităților”.

Constituție în Turcia. O telegramă din Constantinopol aduce știrii, că Sultanului i s'ar fi dat statul din partea cercurilor ce stau aproape de dînsul, ca să accepteze dorința puterilor europene, și să introducă constituționalismul în Turcia. Știrii trebuie că se modernizează.

Reprezentanții puterilor străine au pîrăsit aproape toți Constantinopolul. Astfel *Nelidov* (Rusia) a plecat la Viena, unde a stat două zile, ear' după aceea a plecat pe timp mai îndelungat la Petersburg. *Calice* (Austro-Ungaria) a plecat spre Egipt, ase-

menea pe vreme mai lungă. Reprezentantul Italiei, a cerut concediu în afaceri familiare și a plecat acasă la Roma. *Currie Filip* (Anglia) pleacă în câteva zile la Brussa. Cu un cuvînt Sultanul scapă de diferitele interpellări și visite, și cînd se întîmplă una ca aceasta e semnul, că trebile Turciei stau sau foarte bine sau foarte rău. Una din două.

Atrocități electorale.

(S). În cinci cercuri electorale s'au făcut Joi alegeri supletorii. A stat față în față partidul popular, în patru cercuri cu partidul liberal și într-unu cerce cu partidul lui Kossuth. Resultatul a fost: căderea partidului popular în toate cercurile. Îmbătut de succesele obținute la alegerile generale, baronul *Bánffy* a mers înainte tot pe calea cunoscută și la alegerile supletorii. Gendarmeria, miliția, solgăbiraiele, notarii și primarii și-au făcut datoria, ear' acolo, unde puterea lor nu a putut străbate în popor, — a ajutat președintele de alegere, — acest modern *Sobri Jossi*, — cum l-a numit un magnat maghiar, — respingînd voturile partidului popular cu grîmadă. E revoltător, cînd cetești rapoartele despre decurgerea acestor alegeri, și mai revoltător e însă, cînd vezi cu cîtă obraznicie vin organele oficioase ale guvernului, și declară, că alegerea a „decurs în ordine” și că fanatisatul partid podoral a făcut gâlăgia și disordinea.

Și bătut și batjocorit! Nu ne mirăm, cînd vedem dară că acest partid, în contra căruia s'au conjurat toate celelalte partide din țeară, de diferite nuanțe politice, se pregătește a ne imita pe noi și a cere verdictul Europei. Și nu ne mirăm de tonul în care aderenții acestui partid își dau expresiune indignațiunii lor, asupra celor vîzute și experimentate, — în presa lor și în presa din străinătate. Indignarea e legitimă; vîrsarea veninului e motivată. Eată de pildă ce scrie un nou deputat ungar (din partidul popular) în *Deutsches Volksblatt*:

„Cu douăzeci de ani în urmă, întreaga lume civilizată ere alarmată de un strigăt de indignare. „Atrocități bulgare” răsuna din toate părțile; rapoarte și articole de lungi coloane apăreau prin toate ziarele. Un popor aproape necunoscut, se ridicase în contra domnitorului său, și în focul războiului civil se comiteau atrocități, din ambele părți.

Opiniunea publică ținea parte celui mai slab. Gladstone rostia în parlament și în întruniri publice vorbiri călduroase în favorul reșcăliților, a căror pornire ilegală, stăpînul orientului voia să o înnece.

„Atrocități maghiare!” răsuna acum de peste Leitha. Cetim, că femeile sînt strîpșune cu baioneta, oamenii sînt împușcați și omorîți, husarii loviți cu petri, sate întregi aprinse, și că miliția din țeară nu e suficientă, întocmai ca într'un războiu civil! Ce s'a întîmplat? E răscălat în Ungaria? Nu! Mult iubitul liberalism își ține intrarea de triumf în țeară; Ungaria cea liberă, și înfloritoare sub binecuvîntatul liberalism — face alegeri! — Și nemulțumitorul popor maghiar nu voește să recunoască de bunăvoe supremația acestui partid fericitor de popoare și de aceea trebuie ajutat nițel... Astfel de scandale, astfel de crudeltăți, astfel de pungașii, cum s'au făcut la alegerile acestea ungurești în mod public, nu s'au făcut la nici o alegere, și nici într'o țeară!

„Atrocități maghiare!” răsuna acum de peste Leitha. Cetim, că femeile sînt strîpșune cu baioneta, oamenii sînt împușcați și omorîți, husarii loviți cu petri, sate întregi aprinse, și că miliția din țeară nu e suficientă, întocmai ca într'un războiu civil! Ce s'a întîmplat? E răscălat în Ungaria? Nu! Mult iubitul liberalism își ține intrarea de triumf în țeară; Ungaria cea liberă, și înfloritoare sub binecuvîntatul liberalism — face alegeri! — Și nemulțumitorul popor maghiar nu voește să recunoască de bunăvoe supremația acestui partid fericitor de popoare și de aceea trebuie ajutat nițel... Astfel de scandale, astfel de crudeltăți, astfel de pungașii, cum s'au făcut la alegerile acestea ungurești în mod public, nu s'au făcut la nici o alegere, și nici într'o țeară!

Când singuri ei, Maghiarii, descriu cu astfel de colorii revoltătoare volnici și atrocități electorale, noi nu avem să zicem nimic. Ba da! Era o vreme, când și noi tot astfel ne vâieram și imploram ajutorul lumii întregi. Și noi am avut alegeri, la cari alegătorii nostri au fost cu grămadă arestați și ținuti în temniță până — după alegere, de pildă la *Bain-de-Oriz*. Și alegătorii nostri au fost duși între baionete la urnă, nu ca să voteze cum le dicta conștiința, ci cum porunceau domni; de pildă: la *Lugoș*. Și noi am avut mandate, pe cari președinții de alegere astfel ni-le-au oprit cu forța din mână, ca ale sterpelilor o coală întreaga cu voturi de ale noastre; bună-oară la *Bocșa*. Și când toate acestea s'elbăteau le aduceam la cunoștință publică, aceia cari azi au ajuns în doaga noastră ridică de noi și ne batjocureau! Noi nu rîdem, nu-i batjocorim, ci deplângem țeara în care se pot întâmpla asemenea lucruri, acum, la finea veacului luminii și al progresului

Procesul Mehadianilor.

— Raport special. —

Caransebeș, 12 Nov. n.

(Urmare).

Ziua a doua.

Pertractarea se începe la 9 ore a. m., se continuă cu ascultarea martorilor.

Notez, că la pertractarea de astăzi a mai venit ca apărător, Dr. Isidor Pop din Lugoș.

Filip Rădoi a fost în ziua aceea la cancelaria notarială după țiduli de vite. A văzut mulți oameni adunați, care se rugau să-i elibereze pe cei definiți.

Oamenii au fost toți cu căciulile în mână. La întrebarea avocatului ori de a văzut la oameni băte, furci, sape sau alte arme, spune, că oamenii au avut numai căciulile în mână.

Iosif Fotoc, învătător. A fost în 26 Iunie la Orșova cu Petru Șandru și întorcându-se pe la 2 ore p. m., a fost chemat la casa notarială.

S'a adunat popor mai mult și întrebând pretorul ce voese și zicându-le să-și aleagă bărbați de încredere, poporul a ales pe Iacob Șandru și Petru Șandru. Pretorul a eliberat pe acești doi, ei eșind dela casa notarială au plecat către casă, ear' Petru Șandru a făcut poporului semne cu palaria să se liniștească și să se îndepărteze. Nu a observat că Petru și Iacob Șandru se se fi reîntors. După eliberarea acestora au venit muierile celor definiți și au rugat pe locotenent să-i elibereze și pe aceia.

Spune, că poporul abia atunci a pretins eliberarea lui Iacob și Petru Șandru, când a fost provocat din partea pretorului să-și aleagă bărbați de încredere.

Nrul celor prezenți a fost 100—150. El a privit la popor din fereastra cancelariei, dar' nu a văzut la nici unul arme.

Poporul n'a fost înarmat.

Mart. Mitru Riteș. Când a întrebat pretorul poporul ce voeste, și-au luat toți că-

ciulile și s'au rugat să elibereze pe Iacob și Petru Șandru. Aceștia fiind eliberați s'au îndepărtat și după ei s'au dus toți oamenii cei buni, ear' lângă poartă au rămas numai câțiva oameni dintre cei mai răi. Când au împins de poartă și au cerut să li lapede pe primar din slujbă, Iacob și Petru Șandru n'au fost de față.

Sape, băte, greble sau alte arme n'a văzut.

Aici dl jude Kelemen află de lipsă a constata, că afirmările acestea ar sta în contradicție cu cele ale gendarmilor și ar fi de lipsă să se lămurească lucrul, ear' dl avocat Brediceanu reflectează, că d-sa al pretor n'a tras ieri la îndoială spusele gendarmilor că poporul a fost armat, roagă deci să se constate, că martorul de față n'a văzut arme.

Dimitrie Urechiatu știe, că pretorul a cerut dela popor să-și aleagă bărbați de încredere și atunci s'a rugat poporul să-i elibereze pe Iacob și Petru Șandru. Aceștia s'au îndepărtat imediat, ear' lângă poartă au mai rămas câțiva bicheri. Au fost vre-o 200 de oameni.

Oamenii n'au strigat, ci s'au rugat cu căciulile în mână. Arme n'a văzut.

George Neagu, spune, că a fost chemat la casa notarială ca jurat. Oamenii n'au strigat, ci s'au rugat de pretor să facă alegere nouă de primar.

Poarta n'a fost împinsă de oameni ci scăpată din mână dlui locotenent și fiind alabă la țiftina de jos, s'a deschis. Atunci n'a mai văzut nimic de foc.

Oamenii n'au strigat, că voese să-l emoare pe primar, ci să-l dea afară din slujbă și să țină alegere nouă.

N'a văzut arme la oamenii, ci toți au fost cu căciulile în mână.

Gendarmii au puscat de două-ori din curte și apoi eșind pe stradă au puscat încă odată 3 în sus și 3 în jos.

Pretorul Coca spune, că a fost în cancelarie cu inv., fiind acolo citat din partea locotenentului.

Oamenii n'au strigat. Arme n'a văzut. Când s'a puscat a fost acasă.

Iosif Dragici și Nicolae Gâmbaș, spun tot ca ceilalți, că oamenii n'au strigat, ci s'au rugat numai.

Arme n'au văzut.

Martori din alte comune.

Urmează ascultarea martorilor din alte sate și adevă: Șandru Fișteag Ignat din Globu-Craiova, Matei Treboianu, Petru Ieneș, și Chirilă Popescu din Verendin, cari au fost de față la cele întâmplate.

Ei s'au dus la Mehadica după țidule de vite și neputând căpăta îndată, au fost siliți să aștepte.

Toți mărturisesc, că n'a fost nici o disordine, ci poporul a stat cu căciulile în mână și s'a rugat să elibereze pe cei închiși. Au auzit toți, că s'a strigat: „Afară cu primarul din slujbă, să se țină alegere”, — dar' de omor n'a fost vorba!

Și aceștia mărturisesc, că gendarmii au eșit afară din curte și au puscat după oameni.

Arme n'au văzut la oameni.

E interesant, că la pertractarea de ieri gendarmii învinovățiau mai mult pe Ioan Baderca, ear' martorii din Verendin spun toți, că ei, când au început gendarmii să puște au intrat în casa lui Baderca, care este în imediată apropiere și l-au aflat în chilie.

Unii dintre acești martori a dus în lăuntru pe mama lui Baderca, care a fost puscată și atunci Ioan Baderca era în casă dimpreună cu soția sa.

Nu știm cine l'a putut cunoaște mai bine pe Baderca și cui să dăm mai mult crezământ: oamenilor cari s'au din vecinătate, sau gendarmilor, cari atunci au ajuns pentru prima-dată în comună.

Pertractarea se întrerupe, și se va continua după amiază.

După amiază.

Începându-se pertractarea președintele dorește, ca toți martorii ascultați înainte de amiază să fie jurați.

Procurorul roagă ca Matei Treboian, Petru Treboian, Petru Ieneș și Chirilă Popescu din Verendin să nu fie aduși la jurământ, pentru-că fasiunile lor stau în contradicție cu fasiunile martorilor de până aci, adevă că gendarmilor și pretorului.

Auzi logic! să respingă niște martori, cari au avut tăria să spună tot ce au văzut și dintre care unul a zis în decursul ascultării, când îl întorceau în dreapta și în stânga că nici pentru tatăl seu nu-și dă suflul, el spune numai ce a văzut și a auzit.

Avocatul Brediceanu reflectează la cele zise de procuror și arată, că jurarea acestor martori este necesară, pentru-că toți mărturisesc, că au aflat pe Ioan Baderca în chilie, când s'a puscat, tocmai pe acela pe care gendarmii îl acuzau mai tare.

Tribunalul respinge cererea procurorului și admite pe toți martorii la jurământ.

Un incident.

La satorirea speselor întreabă judele pe învătătorul Fotoc, că ce s'ar are, învătăterul răspunde, că are 2 fl. pe zi.

Oare este aceasta adevărat, domnule învătător?

Apoi întreabă pe preotul Coca, cât cere pentru zilele perdate, și el pretinde 10 fl.

Auzind mai târziu, că învătătorului i-s'a votat 12 fl. 50 cr., începe preotul să facă larmă, că el capătă mai puțin decât dascălul.

Nu banii să-ți fie lucrul cel dintău, părinte, ci împlinirea chemării, și ar fi bine, dacă ți-ai pune la inimă cuvintele judelei, care cu drept cuvânt a zis, că ai fugit, când a fost poporul d-tale în pericol și când ar fi avut mai mare lipse de d-ta. Fiind învătătorul întrebat, dacă n'a observat el, că poporul și mai înainte s'a adunat și s'a sfătuit în privința ocupațiilor, răspunde, că nu știe nimic, pentru-că d-sa nu are datină să se amestece în popor și să vorbească cu el, ci stă mai mult acasă. Pentru D-zeu, dar' așa departe am ajuns, că preotul și dascălul nu mai stă cu poporul de vorbă? Dar' apoi cine să învețe și să conducă poporul la cele bune? Perirea noastră

din noi. Observ, că atât preotul cât și învătătorul, s'nt de naștere din Mehadica, și astfel ar trebui să cunoască toate năcăzurile poporului, dar' se nu se certe la tribunal pentru spese.

Alți martori.

După depunerea jurământului se continuă cu ascultarea martorilor.

Ivanovici Nándor, coșer în Teregova, spune despre cele întâmplate în ziua de 24 Iunie. Nu s'a certat, ci a întrebat numai pe primar despre contractul făcut cu el.

Martorii Ioan Șandru din Globu-Craiovei și George Gaiță din Verendin au fost de față la cele întâmplate și au văzut, că oamenii se rugau cu căciulile în mână. Arme n'au văzut. Au văzut când au eșit gendarmii din curte și au puscat după oameni. Tot astfel mărturisește și Traian Gherescu din Corneareva, coșul locotenentului de gendarmi.

George Trănculescu, Todor Teleagă și Iancu Bălan spun, că poarta dela casa notarială a fost totdeauna stricăță și dacă numai te atingi de ea, sare din țiftina din jos; fiindu-se ascultarea acestor martori, procurorul cere ca numai Ivanovsky și Gherescu să fie admiși la jurământ, ceilalți să fie respinși, tot din motivul, că fasiunile lor nu conșună cu ale celorlalți. Apărătorul Dr. Isidor Pop cere să fie admiși toți martorii la jurământ, cu atât mai virtos, că dl procuror nu aduce nimic în contra lor și presupunerea d-sale e greșită. Tribunalul respinge cererea procurorului. După acestea președintele cetește fasiunile mai multor martori, cari n'au fost chemați la pertractarea de astăzi și zice, că în ele s'nt lucruri neînsemnate, d. e. că gendarmii au puscat în sus și în jos după oameni. Aceștia s'nt înaintea d-lor lucruri neînsemnate! Din toate fasiunile cetite se constată, că oamenii au fost numai cu căciulile în mână și n'au strigat, ci s'au rugat.

Se încep vorbirile.

Rechizitorul procurorului.

Procurorul expune acuzarea simplă cele cuprinsă în actul depunerii sub acuză și zice: „Comitatul a decis măsurarea ocupațiilor din izlazele comunale, ocupanții s'au opus și în Mehadica au răspândit unii minciuna, că primarul George Urechiatu a vândut pămîntele oamenilor. În 23 Iunie a mai venit și coșerul și s'a desvilit o încercitate în manipularea competentă coșerului, s'au făcut vorbe, sfadă. Șandru Petru l'a scuipat pe primar. În 24 Iunie ar fi fost să eșe la fața locului conducătorul cărții fundare Pongráz din Teregova, dar' fiind mulți oameni înaintea casii comunale și temându-se de o purtare agresivă din partea poporului, a fost silit a trece prin Mehadica și a se reîntoarce la Teregova. Scheidel, vicenotarul (?) trebuia să facă arătare despre purtarea poporului la notar, notarul la gendarmi și pretor și așa sosesc gendarmii în 25 Iunie în comună. După lista primită adună 16 inși și îi opresc spre ascultare. Vine apoi locotenentul de gendarmi Bányai și pretorul Deleveaux. Pe acesta îl silește poporul adunat să elibereze pe cei definiți, apoi să-l dea afară pe primar să-l emoare, să-l tragă în țeapă, și după-ce li-se

deneagă, deschid poarta de 2—3 ori în mână cu furci, coase, sape și așa au fost gendarmii siliți să se folosească de arme.

Gendarmii au recunoscut în acușă pe făptuitorii acestei violențe. De aceea ridică în contra tuturor acușă pentru tumult, cu scop de violență în contra autorității publice, pe baza §§ 163 și 168 a cod. criminal.

Apărarea.

După predarea seacă și lipsită de orice argument urmează frumoasele vorbiri ale apărătorilor *Coriolan Brediceanu* și *Dr. Isidor Pop* din Lugoș. Pe Brediceanu îl cunoaștem deja de mult de cel mai apărător al cauzei naționale. Cu plăcere trebuie să constată, că la pertractarea de astăzi s'au putut tot convinge, că dl Dr. Isidor Pop este un om de inimă, când de adevăratele interese ale poporului român și nu de lăcomia după bani. Onoare dlui avocat Brediceanu și Pop, că au avertat să scoată nația din pericor, rușine unor advocați din nația, cari au fost provocați să primească apărarea și n'au voit. Sper a vă pute trimite vorbirile de apărare. Sentența o știți. Unsprezece osândiți, patru achitați! Încă o faptă frumoasă millenară! Coresp.

Cronică politică.

Englittera și Rusia.

Secretarul de stat pentru India, Hamilton a ținut, în 12 c., la Acton, o vorbire, în care a aderat la zisa lui Salisbury, că între Englittera și Rusia nu există vre-o ceartă, care n'ar pute fi aplanată. Rusia este una din țerile, față cu care nu există în Englittera nici aversiune națională, nici rivalitatea industrială, nici concurență colonială. Ar fi bine, zice, dacă Germania ar recunoaște aceste fapte; ea n'ar trebui să pună la probă indulgența engleză prin atacuri fără preget și nedrepte asupra Englitterei.

Planuri fără bani.

Mai în fiecare zi telegrafează și scriu corespondenții ziarelor europene din aceleași lucruri, cum spune o depeșă din Paris a lui *N. Fr. Presse*, datată dela 12 c.:

„Știrile, cari sosesc aici din Constantinopol, descriu miseria financiară de acolo ca foarte mare. Trupele și slujbașii de șapte luni n'au primit nici o para din leafa lor, deasemenea nici ambasadarii din străinătate. Acesti din urmă ventilează în cercurile lor chestiunea să-și părăsească posturile.”

Și totuși eată cu ce grozăvenii de planuri se ocupă sublima Poartă și Sultanul ei: a se procura 500.000 pusti „Mausers”; 50 până la 100 milioane cartușe același sistem; praf fără fum pentru artileria de câmp; aducerea la îndeplinire a comenzilor de tunuri încheiate cu fabrica Krupp, dar' rămasse neexecutate în urma lipsei de bani, tunuri destinate pentru Erzerum și Adrianopol. Mai departe: Sultanul a rînduit a se face comanda întregitoare de puști, de oare-ce ministrul de războiu, la o întrebare, a indicat, că forța maximală a armatei în timp de războiu, e 1.200.000 soldați, pentru a căror echi-

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Pour passer le temps.

— Idei reșete. —

Ce nu ved poezii în lume,
Cerbilor ce nu le place,
Omul beat ce nu vorbește
Și femeia ce nu face.

G. Coșbuc.

„Și a fost odată un Român sărac și avea trei fete frumoase ca trei bujori de trandafiri...”

Ah! fleacuri! vor zice idealistii, de vor ceti aceste șire! Fleacuri! Auzi tu la el, că Românul avea trei fete frumoase și era sărac? Dar' nu-i destulă bogăție trei fete frumoase la casă? Fleacuri!

Ah! fleacuri, ce ziceți voi, vor zice realității cari ved lumea cum e, în lumina adevărată, fleacuri! Auzi tu la ei, că Românul avea trei fete frumoase la casă și se nu fie sărac? Dar' unde găsești Român, care să aibă trei fete la casă și se nu ajungă la sapă de lemn? Fleacuri!

Și ce zic eu? Nimica, ei-mi continuu povestea începută...

„Cum? Povestea? Fleacuri!” — vor zice unele dintre cetitorii mele — „Ah fleacuri! Ce lipsă avem noi de povești! Par'cam fi încă copile mici... Auzi la el, vrea să ne spună povești? Ba fleacuri!”

— „povestea mea începută, care are înăse meritul de a fi adevărată...”

„Ah! știi, că nu zice rău, vor socoti altele, de ce se nu poată fi o poveste interesantă, cu deosebire dacă mai e și adevărată. Spune-ne numai povestea, nu te lăsa după fleacuri!”

Ei bine, fie... încep dară din nou.

„A fost odată un Român sărac și avea trei fete frumoase, ca trei bujori de trandafiri, și una era mai tină decât cealaltă...”

„Ho, ho, stai pe loc, domnule meu!” — întrepuie matematicianul, — „la cine ai învățat aritmetica? Act ai 2 fl., scoateți bilet până acolo și cereți banii de didacturi înapoi! Cine a mai auzit să numeri anii îndărăt și nu înainte! Una mai tină decât cealaltă? Oare nu una mai bătrână decât cealaltă? Auzi la ei, fleacuri!”

Ei vedeți, cum e lumea, nici așa nu-i bine, nici așa, dar' cum? Ce să mai crezi, când chiar și profesorul tău de matematică te înșală?

Drept are, cine a zis: „Cei sebațeci se mănăncă reciproc, cei civilizați se înșală reciproc, și aceștia se numește mersul lumii.”

Ei dar' vă rog, mai slăbiți-mă din fleacuri, căci altminterea până mâne n'o să mai ajungem la capăt! Ce mai începeți cu atâtea chițibușuri? Lăsați-mă, să-mi continuu povestea.

„Fetele erau ce-i drept frumoase, dar' aveau un cusur...”

Așa, bine faceți, dragile mele, aruncați numai foaia din mână.

„Auzi la el, obraznicul! Erau frumoase, dar' aveau un cusur? Cine-i el, de vine să le critice? Par'că noi n'avem alt lucru, decât să cetim fleacurile lui?”

Da, par'că n'ave alt lucru!.....

Cum? Totuși luați din nou foaia în mână, s'nteti curioase și ați voi să știți ce s'a ales din cele trei fete?

*) Arthur Schopenhauer.

Aha! Uite, vă mai și rugați să o continua.

Nu se poate, dragile mele, dar' vreau totuși să vă explic punctele de sus, cari cuprind sfârșitul poveștii mele...

Mama fetelor explica prietenelor sale cum a decăzut azi.

„Și apoi să-mi mărit fetele? Dar' azi se mărită și fata celui din urmă „cismar” și „muster”, și ce fac fetele lor să facă și ale mele? Nu, deodată cu capul nu!”

Acum așa cred, că ar fi timpul suprem să vă cuprindă ameteala, iubite cetitoare, — cauză mai motivată n'o să aveți, spre a vă arăta și această artă, — ear' eu până vă veți trezi voi spune o altă poveste, care nu-i de lipsă să o mai cetiți, o știți cu toatele de-a rostul.

Nu de mult mi-am petrecut foarte bine în o societate. Erau de față femei de toate etățile, între altele una de 80 ani, una de 60 și una de 40. Aceasta din urmă era însoțită de o nepoată de cel mult 20 ani.

Din instinct — nu știu cum se mă exprim altfel — m'am apropiat de nepoata cea tină și ea-mi șopti în ureche: „Cum ți-se împare mătușă mea, care în etatea ei se uită încă după tineri și-și dă aerul unei fete de 18 ani?”

„Fără îndoială face rău, — răspunsei eu, — căci așa ceva numai d-tale îți compete.”

Nu mult după aceea eram lângă mătușă ei, care-mi zise:

„Ce ideie îți faci despre doamna aceea? E cel puțin de 60 ani, dar' azi o oră întreagă s'a ocupat cu toaleta ei.”

„O, și-a perdut timpul înzădar, — i-am zis complăcut, — ar trebui să aibă etatea d-tale, ca să se bucure de acest drept.”

M'am apropiat apoi de sormana doamnă de 60 ani. O compătimiam din adăncul inimii, dar' ea fmi șopti:

„Există ceva mai ridicol, ca baba cea de 80 ani. Uita-te la ea, cât de împodobită e cu petele roșii. Vrea să-și dea aerul unei copile și-i și succede, căci îmbrăcămîntea ei întregă seamănă a copilărie.”

Dumnezeul meu, cugetam în mine, totdeauna numai la alții voi observa ce-i ridicol? Dar' poate e o fericire pentru noi, mi-am zis apoi, că slăbiciunile altora ne servesc de mângăiere.

Dar' cum eram așa bine dispus, fmi veni o idee îndrăznească.

Dacă mai înainte am început de jos, voi coborî acum de sus și voi începe dela bătrâna, care ocupă cel mai înalt punct.

„Doamna mea, — am agrăit-o, — întru atâtea sameni cu doamna, cu care am vorbit mai înainte, încât am fost ispitit să vă țin de surori. De sigur aveți aceeași etate?”

„Firește! E așa precum zici, domnule meu, — fmi răspunse doamna, — când va muri una, cealaltă va trebui să tremure. Diferența între etățile noastre abia face 2 zile.”

După-ce am prins pe această babă, m'am apropiat de doamna cea de 60 ani. Simțiam o bucurie, ca aceea, care o simți, când vînd să deslegi o problemă, vezi că dela început ai pîntruns firul ei.

„Doamna mea, te rog frumos să fii judecătoare în un rămășag. După părerea mea ai aceeași etate cu doamna aceea”, — și-i arătai cea de 40 ani.

„În adevăr, — fmi răspunse și această fică a Evei, — abia cred să fi mai tină, decât cel mult cu vre-o 6 luni.”

Bine, cugetam în mine, lucrurile merg strună. Acuma numai mai departe. Earăși m'am coborît cu o treaptă și am ajuns la cea de 40 ani.

„Amabilă doamnă, — mi-am început discursul de cursă, — te rog spune-mi dacă e o glumă, că numești domnișoara dela masa aceea nepoata d-tale? D-ta încă tot așa tină ești, ba din contră, în fața ei e ceva veștegi, ceea-ce d-tale îți lipsește cu des-vîrșire.”

„În adevăr trebuie să-ți dau tot dreptul, — fmi răspunse doamna, — Ce-i drept, s'nt mătușă ei, dar' mamă-sa a fost cel puțin cu 25 ani mai bătrână decât mine. Nu ne-am născut dela aceeași mamă. Am auzit-o odată zicînd — Doamne iartă-i păcatele — că m'am născut în același an cu fiica ei.”

„Așa am dat și eu cu socoteala, doamna mea, și prin urmare am și avut tot dreptul de a fi uimit.”

„Non è si tristo cane, che non meni la coda”, zice un proverb italian și nu-i femeie așa bătrână, încât să nu-i placă a-și da aerul unei fete tinere.

Așa-i place habibi mele,

Să se poarte cu mărgele

Și n'gură n'are masele...

cîntă Românul în cîntecule sale populare și din ele vorbește experiența.

„Dar' dacă o femeie ar ave chiar mai multe greșeli, decât câte i-se ascriu, o virtute ar echivala toate defectele și această virtute e: iubirea de mamă.”

Mephisto.

*) După: Montesquieu; Lettres persanes.

**) Il. Haack.

Concurs.

Devenind vacant postul de subcomptabil la casa de economii „Iulia“, societate pe acțiuni în Alba-Iulia, pentru întregire se deschide concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare.

Dela concurenți se recere calificarea de comptabilitate și praxă, ceea ce au să le documenteze cu atestate.

Emolumentele împreună cu acest post sînt:

Salar anual de 500 fl. plătit în rate lunare anticipative.

Tantiema statutară.

Subcomptabilul va fi denumit provisor pe un an, ear' la anul, corăspunzând cerințelor postului, va fi denumit definitiv. *)

Alba-Iulia, 11 Noemvrie 1896.

[2452] 1-8

Direcțiunea.

*) Petițiunile au să se trimită la adresa Direcțiunii.

Canarine nobile

(Kanarien-Edelroller)

trimit cu rambursă (per Nachnahme) pe lângă garanție pentru valoarea lor și sosirea lor în viață, pentru câte 8 până 20 mărci. O carte asupra tratamentului și îngrijirea lor trimit pentru 50 pfenici în marce postale.

[2112] 4-4

Listă de prețuri gratis.

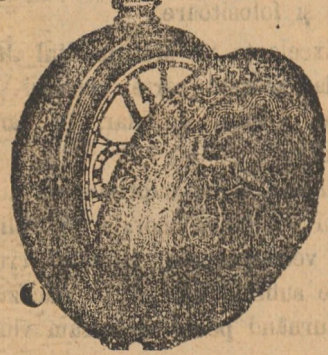
Ernst Kühnel in Copitz (Elbe).

Premiat cu distincțiunea cea mai înaltă.

„Reforma“,

Orologiu de buzunar, remontoir, din goldin, întrece toate cele de până acum.

1.6 1.6

Mechanisme de precisiune foarte fine. Garanție în scris pe 3 ani pentru mersul exact. Construcția cea mai nouă. Reparaturile sînt cu totul exchise. Cufoture cu 3 mantale luxos ciselate din aur și aurabil goldin. Rămâne și după 20 ani ca aurul veritabil. Prețul numai fl. 6, inclusiv ciselat și etui de piele. Lanturi de clas, acomodate din goldin veritabil, faconul cel mai nou, livrează pe lângă rambursă depoul central

Alfred Fischer,
Viena, I., Adlergasse 12.

Anunțuri mărunte.

De vînzare:

Biblia cea mare, editată de A. Șaguna, astăzi o raritate, se vinde cu prețul redus dela 50 la 10 fl. A întreba la administrațiunea ziarului.

Haine vechi de iarnă, puțin usate, se vînd cu prețuri bagatele. Unde? — se spune la administrațiunea ziarului.

O moșie de 150 jugere, situată la marginea câmpiei, se vinde din mînă liberă. Pentru oferta și informații a se adresa la administrațiunea „Tribunei“ cu provocare la acest inserat.

Să caută:

Cuarter pentru un garçon. Să fie o chilie sănătoasă, mobilată, cu intrare separată. Să preferes chilile din strada Cisădiei, a Măcelarilor, a Morii și cele din raionul acesta. Ofertele sînt a se trimite la administrațiunea acestui ziar.

As cumpăra Istoria Bănătuului de Griselini și Istoria Românilor de Papu Iliarian. Cine are vre-una dintre aceste cărți de vînd, să anunțe la administrațiunea ziarului „Tribuna“.

Cine are „Lexicon de conversație istorico-religioasă“ de Al. Gavra, apărut în Buda la 1847 și cu cât îl vinde? că eu l-aș cumpăra. — A răspunde prin administrațiunea acestui ziar.

Un tînr meseriaș de 26 ani, doarește a se căsători ca o fată sau veduvă, cari să aibă câteva sute zestre. Ofertele sînt a se trimite sub numele „Meseriașul“ la administrațiunea acestei foi. Poza se recere. Secretul e strict ținut.

Care tînr dorește să se instruiască gratis în jocurile „Ardelenia“ și „Romana“? Adresa: „Florica“ la administrațiunea acestei foi.

Pentru a înlesni publicarea de inserate, administrațiunea ziarului „Tribuna“ deschide aceasta nouă rubrică, în care publică inserate pe lângă taxa de 2 cr. cîvîntul.

Favonul acestor inserate este, că se cruță taxa de timbru, care la fiecare inserat independent e de altfel de 30 cr. La inseratele mărunte taxa aceasta o plătește administrațiunea.

Pentru orientarea celor ce ar dori se dea atari inserate, observăm, că subscieri și indicare de adrese nu sînt permise în aceste inserate. Adresa se poate comunica numai prin administrațiunea ziarului. Altfel trebuie plătită taxa de 30 cr. și atunci se pune ca inserat independent.

La întrebările ce se fac prin postă e a se adăuga și o marcă sau carte-postală, pentru a se putea da răspunsul.

Daruri potrivite de Crăciun.

Mașine de cusut Wertheim

cu cusătură dublă.

Fabricat german de clasa primă, pentru folosință în casă și în industrie, furnizează din Viena la ori-care loc din monarhia Austro-Ungară. [2310] 3-5

Mașină cu tălpi (Hocharmige).	fl. 35.50
Mașină de mână (Hocharmige).	fl. 31.50
Mașină Ringschiff	fl. 49.—
30 de zile timp de probă.	5 ani garanție.

Ori-care mașină, care în timpul de probă nu se va dovedi de corăspunzătoare, o primesc îndărăt pe speșele mele.

Prospecte și mostre de cusut la cerere se dau gratis.

Casă de mașine de cusut

Louis Strauss

Furnizor al

„Reuniunii angajaților c. r. de stat“

Viena, IV., calea Margarethen nr. 12/b1

TABLOUL

„CONFERENȚEI NAȚIONALE“

în mărime 33x50 cm.

Cu prețul de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin postă fl. 1.70.

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-acidă bicarbonată

Isvorul „Matilda“ de Bodok

care după experiențele făcute s'au dovedit că o apă medicinală prea eficace și plăcută mai ales: la **conturbări de mistuire, maldadiile stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și ale organelor respiratoare** etc. [1789] 73-100

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul său mare în acid carbonic natural — de un gust și efect prea plăcut și binefacător — va îndeplini chiar și pretențiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

Deposit în Sibiu, Sighișoara și Alba-Iulia:

la domnul I. B. Misselbacher sen., Cluj: Segesváry és társai, Déva: Balog Gyula, Orăștie: Németh János; în Brașov deposit propriu strada Caldărarilor nr. 68, și se poate comanda și de-adreptul dela administrațiunea subsemnată.

Cu toată stima

Administrațiunea isvorului „MATILDA“:

Josef György.

(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vînzare **opul premiat** și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op, care se extinde pe 216 pagini, cuprinzînd cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vînzare, cu prețul de 20 cr. broșura:

Die rechtliche Grundlage des Dualismus

Basa de drept a dualismului

de

Dr. N. D. cavaler de Preda.

Broșura aceasta, scrisă nemțește și apărută în Viena, este dedicată energicului Dr. Carol Lueger.

CRISĂ MARE!

New-York și Londra nu au cruțat nici continentul european și o mare fabrică de argintării s'a simțit îndemnată a desfășura proviziunea sa mare numai pe lângă o mică remunerațiune a puterilor de lucru. Cu executarea acestui mandat sînt eu imputernicit. Expedez deci ori-cui obiectele următoare pe lângă simpla remunerație de fl. 6.60 și anume:

- 6 cutițe fine cu tăis veritabil englez.
- 6 furculițe de argint patent american dintr-o bucată.
- 6 linguri de argint patent american.
- 12 lingurițe de argint patent american.
- 1 lingură pentru supă, de argint patent american.
- 1 lingură pentru lapte, de argint patent american.
- 2 pahare pentru ouă, de argint patent american.
- 6 tava Victoria engleză.
- 2 felinare frumoase de masă.
- 1 sită pentru ceai.
- 1 lopățiță pentru zahăr pisat.
- 44 de bucăți la olaltă numai fl. 6.60.

Toate acestea 44 de bucăți au costat mai înainte fl. 40 și se pot căpăta acum pentru prețul minimal de fl. 6.60. Argintul patent american este un metal cu totul alb, care își păstrează culoarea de 25 ani pe garanție. Ca dovadă cea mai bună, că inseratul acesta nu e

nici o înșelăciune

mă oblig prin acestea în public, a retrimite banii tuturor cărora nu le convine marfa. Nimeni să nu lase deci privilegiul acesta admirabil și să-și procure splendidă garnitură, care e cu deosebire acomodată ca

present admirabil de Crăciun și Anul-Nou

precum și ca present de nuntă și pentru toată gospodăriile mai bune.

Se capătă numai la

[2320] 3-10

A. HIRSCHBERG,

agentură principală a fabricelor americane unite de argintărie patent

Viena, II., Rembrandtstrasse 19. — Telefon Nr. 7114.

Expediția în provincie se face cu rambursă sau pe lângă anticiparea sumei.

Praful necesar de curățit 10 8'

Veritabil numai cu marca înregistrată de-alături (n

Extras din scrisorile de recunoștință:

Expediția d-voastră de tacămuri am primit-o, sînt foarte mulțumit de ea și mă rog a-mi trimite încă o asemenea garnitură, constatătoare din 44 bucăți de argint american patent.

Bozovici (comitatul Caras-Severin), 18 Iulie 1896.

Keresztes Sándor, judecător superior.

Pilis, în 24 August 1896 (comit Pestei).

Sînt foarte mulțumit cu garnitura. Mă rog a-i trimite soacrei mele, baronei Nyary născ. de Somogyi, trei asemenea garnituri la Szunto.

Baron Julius Nyary.

15 bucăți fl. 5.75

15 bucăți fl. 5.75

Adevăr!

Este neîntrecută și senzațională în lumea întreagă

Colecția mea Austria

constatătoare din 15 secole admirabile

cu numai fl. 5.75

un orologiu de buzunar remontoar de aur „facon“

cu cel mai corect regulat aparat de precisiune (36 ore) și cu un cadran de email. Cutioara orologului frumos ciselată este din nou inventatului aur „facon“, care de aurul veritabil nu se poate deosebi și nu-și poate pierde nici-cînd lustrul.

Pentru exactitatea orologului remontoar garantez trei ani.

- 1 lant „panteră“ de aur imitat;
- 2 bucăți de butoni pentru manșete, din aur imitat;
- 1 broș foarte frumos pentru dame;
- 3 butoni pentru piept, din aur imitat;
- 1 buton patent pentru gulere indoite;
- 1 ac de cravată de tot fin;
- 1 futorial pentru orologiu de aur „facon“;
- 1 oglindă de buzunar cu un etui;
- 1 ac de blusă, din aur facon;
- 2 bucăți de inele cu simillibrilant și rubine.

[2267] 4-6

Toate aceste 15 admirabile secole la olaltă fl. 5.75. cu orologiu de aur facon costă numai

Se expediază cu rambursă și în cas de neconvenire se retrimite banii. Firma:

Alfred Fischer, Viena, I., Adlergasse nr. 12.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.